

VÁLASZ IDENTITÁSUNK VÁLSÁGÁRA

1János 3,1-3. | János 1. levele

KÉPZELD EL, HOGY EGY REGGEL ÚGY ÉBREDSZ FEL, hogy semmilyen emléked sincsen arról, ki is vagy valójában. Nem emlékszel a nevedre, a családotra, a foglalkozásodra, de még a múltadra sem. Körbenézel, és idegennek tűnik minden és mindenki. *Mit érsz, mit gondolsz abban a pillanatban? Mennyire lenne félelmetes ez a helyzet?*

AZ IDENTITÁS MEGHATÁROZÁS ÉS FONTOSSÁGA ➤ Az élethez elengedhetetlenül fontos az, hogy tisztában legyünk azzal, hogy kik vagyunk. Az önazonosság, vagy idegenszóval az identitásunk, nem csupán a nevünket vagy a foglalkozásunkat jelenti. Az valami sokkal mélyebb dolog, a belső meggyőződések és értékek összessége, amely meghatározza, kik vagyunk, és hogyan viszonyulunk a körülöttünk lévő világhoz és emberekhez.

Ráadásul az ahogyan önmagunkról gondolkodunk, az egész életünket meghatározza. Befolyásolja a gondolkodásunkat, a cselekedeteinket, de még az emberi kapcsolatainkat is. Nem mindegy az, hogy belső bizonytalansággal küzdünk, vagy tisztában vagyunk személyiségünk erősségeivel. Nem mindegy, hogy stabil értékrendünk van, ragaszkodunk is ezekhez az értékeinkhez, és egy ellenszélben is ki merünk állni azokért; vagy másokat igyekszünk követni, utánozni mindenféle belső meggyőződés nélkül. Egészen másként döntünk, ha az egyik vagy ha a másik dolog jellemzi identitásunkat.

ÁTVEZETÉS ➤ Ma arról fogunk beszélni, mit mond az 1János 3,1-3 az igazi identitásunkról Krisztusban, és Isten hogyan oldja meg ez az ember identitásválságát. Az apostol szavai rámutatnak arra, hogy Isten szeretete hogyan ad nekünk új identitást, és hogyan találhatunk megnyugvást és célt ebben az új identitásban. Az 1János 3,1-3 tehát azt segít felismerni, hogy Isten gyermekei vagyunk, és ennek megértése, és a hétköznapi életben való megélés felzabadít minket a világ elvárásainak és a saját belső bizonytalanságaink terheitől.

VÁLSÁG ➤ Emlékszel még a „Rút kiskacsa” meséjére? Csak röviden, de a mese egy kiskacsáról szól, aki addig elveszettnek és kirekesztettnek érzi magát, amíg rá nem jön arra, hogy ő valójában egy gyönyörű hattyú. Sok ember érzi magát úgy, mint ez a kis teremtmény, bizonytalan abban, hova tartozik vagy ki is ő valójában.

A „Rút kiskacsa” története tökéletesen illusztrálja azt az identitásválságot, amit sokan megélnék napjainkban, de amit néha mindannyian megtapasztalunk életük során. Az identitásválság olyan állapot, amelyben az ember nem találja a helyét a világban, és elbizonytalanodik abban, hogy ki is ő valójában.

Az élet bármely területére nézünk, mindenhol látjuk ennek a válságnak a jeleit. A cél nélkül sodródó életeteket. Azt, hogy egymáshoz méregetjük magunkat, miközben úgy érezzük, nem felelünk meg az elvárásoknak. Általános elbizonytalanodás és zavartság: miben hiszek, mit hiszek; mit szabad és mit nem gondolnom, tennem, szólnom; férfi vagyok, nő,

bináris, nem bináris? Elszigeteltség, mert úgy érezzük nem találunk olyan embert, közösséget, ahol elfogadnának és szeretnének bennünket. Talán soha nem élt még ennyi frusztrált, szorongó, elégedetlen, döntésképtelen, belső konfliktusokkal terhelt, elköteleződni képtelen és depressziós ember, mint napjainkban. (És ez a felsorolás nem ítélet, nem is minősítés, hanem ténymegállapítás!)

S persze az előbb felsoroltaknak megvannak a maga kiváltó okai, mint például az éppen aktuális társadalmi és kulturális trendek nyomása, amelyek nem tűrnek meg semmilyen ellenvéleményt. Sőt, ha nem engedted sodortatni velük magadat, akkor azt teszik veled, amivel ők vádolnak téged: megbélyegeznek, kirekesztőnek, türelmetlennek és szeretetlennek kiáltanak ki, majd mindent megtesznek, hogy elpusztítsanak.

A pszichológusok többsége szerint is az identitásválság nem csupán egy átmeneti zavartság állapota, hanem egy mély belső küzdelem, amely az emberi lélek alapvető kérdéseit érinti. Az emberek gyakran próbálják különféle külső dolgokban – mint a munka, kapcsolatok, anyagi javak – megtalálni önmagukat, de ezek a dolgok soha nem adnak tartós választ. Az igazi identitás felismerése mindig belülről fakad, és gyakran egy szellemi vagy spirituális felfedezés részeként valósul meg.

Ezért éljük ma a „Rút kiskacsák” korát! Válságaink ugyanis, így az identitás válságunk is abból fakad, hogy nem tudjuk, hogy ki és milyen céllal teremtett bennünket. A megoldást pedig abban találjuk meg, ahogyan Szent Ágoston mondja: *„Önmagad képére teremtettél minket, Uram, és nyugtalan a szívünk, amíg benned meg nem nyugszik.”* (Vallomások 1.1.)

A pszichológusok véleménye és ez az ágostoni idézet is rávilágít arra, hogy az identitásválságaink kezeléséhez nem elég külső tényezőkre támaszkodni; a valódi megoldás egy mélyebb, belső átalakulásban rejlik, amelyet gyakran a spirituális életünk újjáéledése hoz magával. *És az 1János 3,1-3 pontosan erről a mély, belső, spirituális változásról beszél!*

IGEOLVASÁS ➤ *„Lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk. Azért nem ismer minket a világ, mert nem ismerte meg őt. Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk, hogy amikor ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlónak leszünk hozzá, mert olyannak fogjuk őt látni, amilyen valójában. Ezért aki így reménykedik benne, megtisztítja magát, mint ahogyan ő is tiszta.”* ^{1Jn. 3,1-3.}

MEGOLDÁS ➤ János először arra hív bennünket, hogy lássuk és csodáljuk meg, milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya. (Most csak röviden szólok erről, mert legutóbb erről beszéltem már!) Isten szeretete bőkezű és feltétel nélküli. Nem olyan, amit kiérdemelünk, vagy amiért meg kellene dolgoznunk; ez a szeretet ajándék. Isten szeretete olyan mély, hogy még bűneink ellenére is szeretett minket, és ezt a szeretetét kifejezte abban, hogy elküldte Jézus Krisztust, hogy meghaljon értünk. Új identitásunknak ez a szeretet adja az alapját, és ez az alap elmozdíthatatlan. Amikor felismerjük, hogy Isten szeretete

nem függ a teljesítményünktől vagy a hibáinktól, megnyugszunk és magabiztosak leszünk abban, kik vagyunk. Ez a felismerés felszabadít bennünket a teljesítménykényszer és az önértékelési problémák terhe alól, mert tudjuk, hogy Isten szemében értékesek és szeretettek vagyunk.

Isten szeretetéből következik új identitásunk másik alappillére, hogy Isten nemcsak szeret bennünket, hanem szeretett gyermekének fogad el bennünket. Ez a tény pedig, ti., hogy Isten gyermekei vagyunk, meghatározza egész személyiségünket és életünket. Ezzel az identitással jár a biztonság, hogy mindig van egy szerető Atyánk, aki gondoskodik rólunk, vezet minket, és mindig velünk van. Ezt az identitást nem veheti el tőlünk semmilyen külső körülmény vagy belső bizonytalanság. A világ nem ismeri ezt az identitást, mert nem ismeri Istent. De mi tudjuk, hogy Isten szeretett gyermekei vagyunk, és ez hatalmas különbséget jelent. Ez az identitás új távlatot ad az életünkre, amely felszabadít bennünket a világi elvárások terhétől. Tudjuk, hogy bármi is történjen, Isten szeretete és gondoskodása állandó marad.

De János nem áll meg itt! A második vers szerint átalakulunk Krisztushoz hasonlóvá. Bár még nem nyilvánvaló, mivé leszünk, tudjuk, hogy amikor Krisztus megjelenik, hasonlóvá leszünk hozzá. Ez a jövőbeli remény hatalmas ígéret és biztosíték számunkra. De az identitásunk nem befejezett, hanem folyamatosan fejlődő és növekvő. Nemcsak jövőbeli remény, hanem jelenlegi valóság is, mivel a Szentlélek munkálkodik bennünk nap mint nap, hogy egyre inkább hasonlóvá váljunk Jézushoz. Ez a remény arra ösztönöz minket, hogy ne adjuk fel, és mindig törekedjünk a növekedésre és a változásra. Minden nehézség és kihívás, amellyel szembesülünk, része ennek az átalakulási folyamatnak, amely végül Krisztus dicsőségét tükrözi majd bennünk.

Végül János a harmadik versben arra hív minket, hogy megtisztítsuk magunkat, ahogyan Krisztus is tiszta. Krisztus tiszta és szent életre hív minket. Az, hogy Isten gyermekei vagyunk, nemcsak kiváltság, hanem felelősség is. Ez azt jelenti, hogy az életünk minden területén törekednünk kell arra, hogy olyan életet éljünk, amely méltó Isten gyermekeihez. Ez a tisztaság és szentség nem elérhetetlen ideál, hanem egy olyan állapot, amelyre Krisztus munkája által hívtunk el. Az életünkben a tisztaság és a szentség megélése a Szentlélek erejével történik, aki bennünk lakik és vezet minket. Ez magában foglalja a bűn elkerülését, a szívünk és gondolataink megtisztítását, valamint az Isten iránti elkötelezettségünk megerősítését.

BEFEJEZÉS ➤ Gondoljunk egy hernyóra, amely pillangóvá alakul. A hernyó életének egy szakaszában bebábozódik, és egy hosszú, küzdelmes átalakulási folyamaton megy keresztül. A végén azonban valami csodálatos történik: a hernyó egy gyönyörű pillangóvá válik.

Ez az átalakulás tökéletes képe annak, amit Isten tesz velünk Krisztusban! Mi is folyamatos változásokon megyünk keresztül, ahogy haladunk egyre közelebb és közelebb életünk

végéhez. Isten minden nap lehetőséget ad arra, sőt mindent meg is tesz ezért, hogy egyre inkább hasonlítsunk az a Fiára, Jézusra.

Henri Nouwen, holland pap, teológus és író mondta, aki sok művében hangsúlyozta a szeretet és az elfogadás fontosságát, különösen Isten szeretetének feltétel nélküli mivoltát. Őt idézem: „Az igazi szeretet nem attól függ, amit teszünk, hanem attól, akik vagyunk. És mi Isten szeretett gyermekei vagyunk.”

Végül tegyük életbatyunkba ezt: Az identitásunk nem a teljesítményeinkben rejlik, hanem abban, hogy Krisztusban kik vagyunk. S bárhogy is tekintsen ránk a világ, mi elvehetetlenül az Ő szeretete és kegyelme által vagyunk, akik vagyunk: Isten szeretett és értékes gyermekei.